

ఉగాది

ఎన్నేళ్ళయినా ఉగాదిని మర్మివోలేను. నాలుగేళ్ళకితం ఉగాది రోజు.....

ఉగాది రోజు... సంధ్యాసమయం... చిన్న టీపొయ్యె హీద కావలసిన వస్తువులన్నే అమర్చుకొని తీరిగ్గా నాయంకాలాన్ని ఆస్థాధించాలని బాల్కోలో కూర్చున్నా నా దినచర్చ ప్రతిరోజూ దాదాపు ఒకేలాగా వుంటుంది. పిల్లలిద్దరూ పెద్దవాళ్ళయిపోయి ఎవరిగూళ్ళు వాళ్ళు ఏర్పరచుకున్నారు. ఏమిటో వివరించలేని స్తుబ్రత, ఒంటరి తనం ఆవరించుకున్నాయి. ఇంతపెద్ద అపొర్స్ట్మెంట్లో ఒక గబిలోంచి, మరోగబిలోసికి వెళుతుంటే నువ్వు ఒంటరి దాసివి. ‘నువ్వు ఏకాకిఫి’ అని గబిగోడలు అరుస్తున్నట్టని పెస్తోంది. ఇదివరకు ఎపుడూరాసి అలోచనలు మనసుని మెలిపెడుతున్నాయి. రాత్రి పబింటికి గాని ఇల్లు చేరని మనిషి, తెల్లవారకుండానే పనులన్నే ముగించుకొని ఎనిమిది గంటలకల్లా ఇల్లు విడిచి పోతూంటే ఏ విధంగానూ ఆయనలో మార్పు తేలేని నా సిస్టపోయత మొదట్లో కస్టిళ్ళు తెస్తోంచేటి. అదంతా కొత్తలోనే లెండి. తర్వాతర్వాత ‘మారేజ్ ఈజ్ మ్యాచువల్ ఎడ్స్ట్స్మెంట్’ అనే ఊహాకలవాటు పడిపోయాను.

ఇన్నేళ్ళా హాసిమూన్కి, సైట్సీయింగ్లకీ తేడా తెలిని వ్యక్తితో ఏ ఒడుదుడుకులూ లేకుండా ‘సరళ అద్యాప్స్టమంతురాలు’ అని నలుగురూ అనుకునేటా, ‘రాటీన్’గా గడిచిపోయాయి.. పిల్లల హాంపర్చులు, పరీక్షలూ, సెలవులూ, చిన్నచిన్న అనారోగ్యాలూ వద్దరాలతో సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. పిల్లలు పెద్దవాళ్ళయి ఒకడు స్టేట్లోనూ, రెండోవాడు బెంగుళూరులోనూ స్టీరపడ్డారు. అపుడపుడు కుటుంబాలతో వాళ్ళు రావడం, కొద్దిరోజులు సరదాగా గడపడం, వాళ్ళు వెళ్ళక అంతా మామూలు!

చిన్నప్పుడు ఎక్కువ చదువుకోలేదు. ఏ చేతిపని లోనూ ప్రవేశమూ లేదు... శ్రద్ధలేదు. పాతికేళ్ళ వయసులో చదవాలని అనిపించిన నవలలు ఇప్పుడు మరీ చప్పగా అనిపించి చదవలేకపోతున్నాను. పక్క అపొర్స్ట్మెంట్లో ‘మామి’లాగా పూర్తిగా భగవధ్యానంలో గడపనూలేను !

చిన్నబ్బాయి వచ్చినప్పుడల్లా ‘విదైనా చెయ్యాలమ్మా నువ్వు... ఈ అనాస్కత మంచిచి కాదు’ అంటాడు.

- వారణాసి నాగలక్ష్మి

పనిలేక పోవడం వల్లే నాకీ బిగులు అని వాడి భావం!

ఆలోచనలకు అంతరాయం కలిగిస్తూబెల్ మోగింది. తలుపు తెలిచాను. ముద్దబంతి పూవులా పసుపు పచ్చని చీరలో కళకళలాడుతూ ముఘ్ఫయేళ్ళు ప్రై, ఆమె చెయ్య పట్టుకొని నాలుగు, అయిదేళ్ళ పాప...!

“నమస్కారమండి!” అందావిడ మొహమాటంగా చూస్తూ.

“రండి లోపలికి” అన్నాను ప్రశ్నార్థకంగా.

ఆవిడ లోపలికి వచ్చి, “కూర్చోండి” అని సోపా చూపించగానే కూర్చుంది. ప్రక్కనే పాప కూర్చుంది.

‘నా పేరు జానకి అండి.... ప్రమీలగారు మీకు బాగా తెలుసుకడా....’ అంది అర్థాంతిలో.

‘.... అవునూ....’ అన్నాను.

‘ఆవిడా, మేము ఒకే కాంపైన్ట్లో ఉంటామండి. మా పాప ఇక్కడ మీపక్క బిల్సింగ్లో స్టోర్ వింజిల్ సూక్లో యుక్కె చదువుతోంది. మీ పై అపొర్స్ట్మెంట్ లో జోతిగాలి దగ్గర సంగీతం నేల్చించాలని....’

‘హఁ... ఆవిడ బాగా చెప్పారు’ అన్నాను. ఇదంతా దేసిలో అర్థంగాక.

‘మిమ్మిళ్ళు ఒక సహాయం అడగాలని వచ్చానండి. పాప సూక్లో అయ్యక మళ్ళీ ఇంటికి అంతదూరం తీసుకెళ్ళ మళ్ళీ సంగీతానికి తీసుకురావాలి.... పోనీ తిన్నగా సంగీతానికి వెళ్ళపోవచ్చంటే జోతిగారు

మూర్ఖజీక్ కాలేజి నుంచి ఇంటికొచ్చేసిలికి నాలుగు దాటుతోంది. పాప సూళ్లు మూడున్నరకి అయిపోతుంది. నాకేమో ఆఫీసు అయిదుగంటల దాకా వుంటుంది.... వారానికి అయిదురోజులు మా ఆఫీసు. సంగీతం క్లాసులేమో వారానికి మూడు.... సెషను, బుధ, శుక్రవారాలు మిగిలిన రెండురోజులూ మా వారు వచ్చి తీసుకువెళతారు కాని, ఈ మూడు రోజుల్లోనూ, జోతి గారు వచ్చి సంగీతం మొదలు పెట్టేవరకు... మీ ఇంట్లో కొట్టిసేపు....' అంటూ మొహమాటంగా ఆగించావిడ.

'నాకు చాలా ఇబ్బందిగా అనిపించింది. ఒకరోజూ... రెండు రోజులా?... వారానికి మూడు రోజులపాటు ఎన్నాళ్ళీ ఇలా?... పాప వైపు చూశాను. బూరె బుగ్గలతో అమాయకంగా చూస్తూ ముద్దుగా కనిపించింది. 'ఇంత చిన్న పాపకి అప్పడే సంగీతమా'? అన్నాను.

'దానికి చాలా ఇప్పం ఉండండిపాటలంటే. టాలెంట్ కూడా వుంది. ఇప్పడు అశ్రద్ధ చేస్తే, మరుగున పడిపోతుంది.... ఏలీ?... శ్రావ్యా! పల్లీ పాట పాడమ్మ... మామ్మగారు వింటారు' అంది.

'శ్రావ్య!... మంచిపేరు... మంచిగాయని అవుతుందని ముందే ఆ పేరు పెట్టారా? అంటూ నేను కూడా పాడమని అడిగాను. కొంచెం సేపు గారాలు పోయి చివరికి పాడింది. గొంతులో శ్రావ్యత వుంది. గమకాలు పట్టుకునే నేర్చు కనిపించింది.

చాలా బావుందని మెచ్చుకున్నాను. పాట వింటున్నంతసేపు ఆలోచిస్తూ ఉన్నాను. ఇదొక ఆభ్యాగేషన్ అవుతుందా విషిటా అని చివరికి 'ఎప్పడు కష్టమనిపిస్తే అప్పడే చెపుదాంలే' అనిపించింది. 'బాగా పాడించి మీపాప. సూళ్లు నుండి మా ఇంటికి వచ్చేయమని చెప్పండి. క్లాసు అయ్యేసిలికి మీ ఆఫీసు అయిపోతుంది. ఇద్దరికి వీలుగా వుంటే కంటిన్మా చెయ్యచ్చు' అన్నాను.

చాలా సంతోషపడి "ధాంక్" చెప్పించావిడ.

కొట్టిసేపు కూర్చుని వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు. తర్వాత మంచిరోజు చూసుకొని సంగీతం ప్రారంభించారు. వారంలో ప్రతి సెషనువారం, బుధవారం, శుక్రవారం శ్రావ్య మా ఇంటికి వచ్చేది. సాయంత్రం మూడు ముపై అయిదుకల్లా బెల్ మోగేది. తీసేలోపల మూడు సార్లుమోగేది. మొదట్లో విసుకున్నాను మనుసులో... నిశ్శబ్దం అలవాత్రిపోయి అలా విసుగు అనిపించింది కాబోలు... 'వాళ్ళమ్మ చెప్పి వుండదు అలా పదేపదే కొట్టుకూడదని...నేనయినా చెప్పొలి' అనుకుంటూ తలుపు

తెరిచేసిలికి తఱుక్కుమనే కళ్ళు, మెరిసే నవ్వుతో.... 'మామ్మగారు! మామ్మగారు! మరేం' అంటూ - ఆగలేనట్టు సూళ్లో విమయిందో దారిలో విం కనిపించిందో హడావడిగా చెప్పడం మొదలు పెట్టేబి.

కొట్టి రోజుల తర్వాత ముందు రోజు చెప్పినపి కూడా ప్రాక్షిసు చెయ్యటం కూడా మొదలుపెట్టింది. కంఠం శ్రావ్యంగా ఉండడంతో వినడానికి ఇంపుగా ఉండేబి. మామ్మగారు! ఇలాగేనా? అని అడుగుతూ ఉండడంతో నాకు తెలియకుండానే నేనూ శ్రద్ధగా వినడం మొదలు పెట్టాను.

నెలరోజులు దాటేసిలికి శ్రావ్యరాక నా బినచర్చలో అత్థంత ప్రధానాంశంగా అయిపోయింది. ఆ మాటల కోసం, ఆతశుకు కళ్ళకోసం ఎంతగా ఎదురు చూడడం మొదలుపెట్టానంటే మంగళవారం, గురువారం వీమీ తోచేబి కాదు.

రానురాను శ్రావ్యతో పాటు నేనూ శ్రావ్యసంగీతం క్లాసు అయ్యేవరకు జోతి ఇంటికి కూడా వెళ్ళడం మొదలుపెట్టాను. కర్రాటుక సంగీతంలో జోతికి మంచి ప్రవేశం ఉంది.. కానీ ఎపుడూ ఇంతగా సంగీతం వినడం, దాని గురించి ఆలోచించడం అలవాటు లేక దానిలోని అందచందాలుతెలియకుండా వుండిపోయాను. ఇప్పడు శ్రావ్యతో పాటుగా కూర్చోవడంతో మిగిలిన పెద్దపిల్లలు పాడే కీర్తనలూ, వర్షాలు, మధ్యమధ్యలో లలితగీతాలూ, జానపదగీతాలూ వినీ వినీ ఇంటికి వచ్చాక కూడా ఆ సంగతులు నోట్లో నానేవి. ఎంత రసహినమైన వాక్యమైనా రాగం కూర్చి పాడేసిలికి ఎంతగా రసాలూరుతుందో అని ఆశ్చర్యపోయేదాన్ని! అందులోనూ నేటీ మోడర్న్ మూర్ఖజీక్తో పణ్ణల్సి, భావానికి తగిన రాగం కూర్చి ఒకో గీతాన్ని ఒకో కావ్యంతో సమానంగా తయారుచేసిన సంగీతకారుల ప్రతిభని, సాంప్రదాయ సంగీతాన్ని తలుచుకొని సంభవసికి లోనయ్యేదాన్ని. ఇంట్లో పనులు చేసుకుంటూ నాకు నచ్చిన కృతులు టేప్ లికార్డర్లో వింటుంటే ఒంటరితనం తెలిసేబికాదు. శ్యంగార భక్తిరసాలు సిండిన కీర్తనలు సముద్రతరంగాల్లా ఎగుసిగే పడడం, తాత్కాక కీర్తనలు సమతలం మీబి నదుల్లా శాంతంగా సాగడం నాకు చాలా నచ్చేది. 'ఎంత మాధురాన్ని కోల్సోయాను ఇన్నాళ్ళా! పణ్ణనే ఇప్పటికైనా మేలుకున్నాను' అనుకునేదాన్ని.

మళ్ళీ ఉగాది వచ్చింది.... శ్రావ్య వచ్చింది.... వస్తూనే

కొత్తబట్టలతో నాకు నమస్కారం పెట్టింది. వాళ్ళమ్మ, జోతీకీ, నాకూ ఉగాది శుభాకాంక్షలు చెప్పి, స్పీట్ ఇచ్చిపోవడానికి వచ్చింది. ఇద్దరూ కూర్చున్నారు.

“మామ్మగారూ.... ఇవాళ్ళనుంచి నేను సంగీతం టీచర్.... మీరేమో స్టోడెంట్.... నాకొచ్చినవస్తే మీకు ఊరికే నేర్లిస్తా..... డబ్బులివ్వక్కరలేదు....” అంది నాకు చాలా ముద్దోళ్ళింది. ఈ మధ్య త్రావ్త కోసం ఏవేనా చిన్నచిన్న టిఫిన్న చేయడం. ఇద్దరు కలిసి తినడం అలవాట్టిపోయింది. పండగ కోసం చేసిన తీపి పూరీలు రెండు ప్లేట్లలో తెచ్చి, ఇద్దరికి ఇచ్చాను. చాలా ఇష్టం కాబిలు.... తజతల్లాడే కళ్ళతో నావైపు చూసి “ఇలా ఏవైనా పెడుతుంటారు కదా!... అదే వీజన్నమాట!” అంది. మళ్ళీ నవ్వువచ్చింది. త్రావ్త ఏంమాటల్లాడినా ఆ వయసు తాలూకు అమాయకత్వం కనిపించి నవ్వొస్తోంది. ముద్దగా అనిపిస్తోంది.

“సరే” అన్నాను.

తినేసి, సీలియన్సగా వాళ్ళ టీచర్లా కూర్చుని, “సా....పా....సా.... స్వతి పట్టండి మామ్మగారూ” అంది.

“సా....పా....సా....” అన్నాను అప్రయత్నంగా.

“కర్త్తు.... అలాగే అనాలి”.... “చాలా స్పీట్గా అన్నారే మీరు....” అంది.

వాళ్ళమ్మ “నిజంగానే మీగొంతు చాలా బావుందండీ” అంది.

అదే మొదలు!.. తర్వాత జోతీ దగ్గర సంగీతం వాటాలకి వెళ్ళడం త్రావ్తతో వాటుగా..... ఇద్దరం కలిసి వాడుకోవటం మొదలైంది. ఇస్నేళ్ళకి ఓ కొత్త ద్వారం తెరుచుకొని కొత్తలోకాన్ని చూస్తున్న అనుభూతి కలిగింది. అంతే.... జీవితంలో ఎంతమార్పు! ఎస్సేళ్ళయినా ఆ ఉగాదిని మృథిపోలేను!

‘ఉగాది’కి స్వాగతం

- కోవెల వసుధ

మావిచిగురు తొడిగేవేళ

మల్లెమ్మెగ్గ విచ్చుకునేవేళ

మంచుబిందువులు తప్పుకునేవేళ

మది ఆనందంతో చిందులేసేవేళ

పలుకుదాం ఉగాదికి స్వాగతం!!

చిరుజల్లు రాకతో పుడమి పులకరించేవేళ

చిన్నబుచ్చుకున్న చెట్లు చిగురేసేవేళ

అవని పచ్చదనంలో పలకరించేవేళ

ఆమసి కొత్త అందాలతో విరబూసేవేళ

పలుకుదాం ఉగాదికి స్వాగతం!!

పశ్చుల కిలకిలా రావాలతో ప్రకృతి పరవశించేవేళ

కోయిల పాటలో గొంతు కలిపి కూనిరాగం తీసేవేళ

మామిడి తోరణాలతో తలుపులు అలరించేవేళ

రంగురంగుల ముగ్గులతో ముంగిళ్ళు రంజిల్లువేళ

పలుకుదాం ఉగాదికి స్వాగతం!!

ఉగాది పచ్చడి ప్రదుచులతో

పిండివంటల ఘుమఘుమలతో

పండితుల పంచాంగ త్రవ్యాలతో

పెద్దచిన్న చేసికొనే సంబరాలతో

పలుకుదాం ఉగాదికి స్వాగతం!!

పలుకుదాం నవజీవనానికి నాంది

కలుపుదాం విరోధితో స్నేహం

పలుకుదాం ఉగాదికి స్వాగతం

పలుకుదాం నవయుగాదికి స్వాగతం!!

Best Compliments From

TEL: (201) 433-8002

VINLABA GREENVILLE PHARMACY INC.

1850 Kennedy Boulevard
Jersey City, NJ 07305

GOPAL K.DARISIPUDI M.S. R.Ph
President

Harini
INDIAN CUISINE

Nalini Bonthu-Kottana

itsmenalini@yahoo.com

HARINI FOODS LLC

OFFICIAL CATERERS FOR BRIDGEWATER TEMPLE, NJ

3349 Brunswick Pike #66, Mercer Mall

Lawrenceville, NJ 08648

ph: 609-750-0488, fax: 609-750-0888

Web : www.harinirestaurant.com